

[NABLUŻNIĆ *vb pf*

1 sg m praet -m nablużnił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opowiedzieć wiele rzeczy nieprawdziwych, oszczerczych (z subiektywnym odczuciem wielości) [przed kim o kim]: Tom wiele przed Księdzem Biskupem [Gumowski, przeciwnik Habsburgów] o rakuskim domu nablużnił. DudEpist IV 52.

Formacje współrdzenne cf BLUŻNIĆ.

FP